

מטול רימונים נגד טנקים חדש

ברימוני הרקטי הנ"ט החדש של צבא ארה"ב (אגרוף-השריון האמריקני), אשר נמסר עליו קצרות ב"מערכות" חוב' קל"ו (עמ' 50), מצויות תכונות אחדות שיש ענין רב לעמוד עליהן. הכלי החדש נועד — יחד עם בן-דוגו הקנה ללא-רתע החדש בן 90 המ"מ — "להקנות לרגלי הגנה בפני שריון-אויב", שלא נודעה כמותה קודם-לכן. קלותו של "כלי-היריה-אחת" זה, המופעל ישר מתוך נרתיק-האריוזה שלו, מאפשרת לחייל-הפרט לשאת 4 מטולים בשק קנבוס, מאחרי הגב (שהרי המשקל הכולל של ארבעתם יחד לא יגיע אלא ל-9 ק"ג). הקנה (בעצם — נרתיק-האריוזה) של כל אחד מאלה הנו, "זניח" (דהיינו — מותר לזנוחו ולהשליכו כאשר יישלך). "ראש-הנפץ" של הרימון ממלא חומר-נפץ רב-עצמה חדש המכונה "אוקטול" (25 אחוז ט.נ.ט.), מיוחדו הותיק 75 אחוז חומר בעל שם אדיר: ציקלוטרה-מתילן-טטרה-ניטרמין). כתוצאה מכך, מעריכים כי ראש-הנפץ של הרימון, שקוטרו 66 מ"מ, מפיק עצמת-נפץ, "השוה לפחות לזו של פגז בן 105 מ"מ" הטעון חומר-נפץ מרסק". הכיוון מתבצע באמצעות כונת-היריית אחורית וכוונת-מעלות קדמית המסומנת לפחות לטוחים עד 300 מ'. שתי הכוונות מורכבות על גבי קנה השיגור. לחיצה על ההדק מציתה מטען קטן של אבק-שריפה שחור, ושלחבתו של זה מדליקה את המטען ההדוף של הרימון הרקטי. החומר ההדוף מספיק להירי שרף עדי-תום בטרם תצא הרקטה מתוך הקנה. סנפירי מגנזיום הנפתחים עם ראשית תעופת הרימון, משמשים ליצובו. הרי תיעה עם הירי דומה בערך לזו של הקרבין-האטומטי האמריקני קני.

פגיעתו של הרימון הרקטי הנ"ט XM-72 נחשבת לחליתית בי מידה-ישנה נגד מטירות נוקשות מבנה ונגד עצמים מוצקים-רכים: מצדיות-בטון מזה, וביצורי שקי חול מזה (וכן נגד "תק-עים": "תיבות קורות ועפר", המקובלות בארצות יעריות).

פשוט מבנהו וזעירות ממדיו ומשקלו עושים את הרימון לי מתאים-במיוחד ליצור המוני לעומת ה"בווקה" העולה 175 דולר — שאת מקומה נועד הכלי החדש למלא במידה רבה — לא יעלה יצורו של הרימון, על נרתיק-משגרו, אלא 30 דולר.

